

CHIANG MAI

A NON-CAPITAL CITY

CHIANG MAI ART CONVERSATION

ART4D TALKED WITH THE PEOPLE BEHIND THE REGIONAL ART ACTIVITIES HELD IN CHIANG MAI OVER THE PAST FEW YEARS

TEXT: NAPAT CHARITBUTRA

PORTRAIT: KETSIREE WONGWAN

PHOTO COURTESY OF CHIANG MAI ART CONVERSATION

ตอนแรกมันเริ่มมาจากการรวมตัวกันหลวมๆ ของศิลปินที่อาศัยอยู่แถวถนนนิมมานเหมินท์ พวกเรานัดเจอกันบ่อยๆ ตามร้านกาแฟเพื่อคุยกันว่าจะทำยังไงให้บรรยากาศศิลปะในเชียงใหม่มันดีขึ้น คือเมืองมันได้ชื่อว่าเป็นเมืองศิลปะนะ แต่กลับไม่มีอะไรให้ดูมากนัก” สุทธิรัตน์ ศุภปริญา หนึ่งในผู้ก่อตั้ง Chiang Mai Art Conversation (CAC) พูดถึงที่มาขององค์กรศิลปะไม่แสวงหาผลกำไรแห่งนี้ว่า โอเคเริ่มแรกคือการทำงานสเกลใหญ่ๆ อย่างเทศกาลศิลปะ ก่อนจะค่อยๆ ลดสเกลลงมาทำสิ่งที่สำคัญและเป็นรากฐานก่อนนั่นคือการทำงาน archive

“เราเริ่มจากการเปิดเพจเฟซบุ๊กเพราะมันไม่มีค่าใช้จ่าย ซึ่งพอทำขึ้นมา ก็มีกลุ่มคนมาติดตามเราเลย คงเพราะเชียงใหม่ไม่เคยมีใครทำสิ่งนี้มาก่อนด้วย” บทบาทการเป็นตัวกลางระหว่างศิลปินด้วยกันและผู้สนใจทั่วไป ทำให้ CAC เติบโตได้อย่างรวดเร็ว เงินก้อนแรกที่ CAC ได้รับการสนับสนุนให้ทำกิจกรรมมาจากสถานทูตสหรัฐอเมริกาที่ต้องการจัดให้ทูตวัฒนธรรมของตนมารู้จักกับ community ต่างๆ ในเชียงใหม่ สุทธิรัตน์เล่าว่า ครั้งนั้น (ในปี 2014) เธอผลักดันโปรเจกต์ให้มีขนาดใหญ่มากขึ้นกว่าโจทย์ที่ได้รับมา จากโปรเจกต์เล็กๆ งบประมาณจัดงานแค่ 10,000 บาท มาเป็นการเชิญโครงข่ายแกลเลอรีในเชียงใหม่ทั้งหมดมาร่วมวงเสวนา เพื่อต่อยอดให้เกิดเป็นการทำแผนที่ศิลปะในเชียงใหม่

เรื่องของงบประมาณจะเป็นปัญหาหลักที่มักเกิดขึ้นกับคนทำงานศิลปะ โดยเฉพาะในด้านการศึกษา “สิ่งที่เราทำเพื่อระดมทุนมาทำเว็บไซต์แผนที่คือการขอบริจาคผลงานจากศิลปินที่มีชื่อเสียง 6 คน (อารยาราชวรจักรจำเริญสุข, โฆสิต จันทรทิพย์, อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล, ฤกษ์ฤทธิ์ ตีระวนิช, คามิน เลิศชัยประเสริฐ และ มิตร ใจอินทร์) แล้วก็ติดต่อบรรดาคอลเล็กเตอร์ไปว่าสนใจงานเหล่านี้ไหม จนกระทั่งเราได้เงินมาก่อนหนึ่งสำหรับทำเว็บไซต์” เว็บไซต์ที่ CAC คิดไว้ค่อนข้าง

บน
Asian Culture Station
บนถนนนิมมานเหมินท์

ABOVE
ASIAN CULTURE STATION
ON NIMMANHAEMIN ROAD

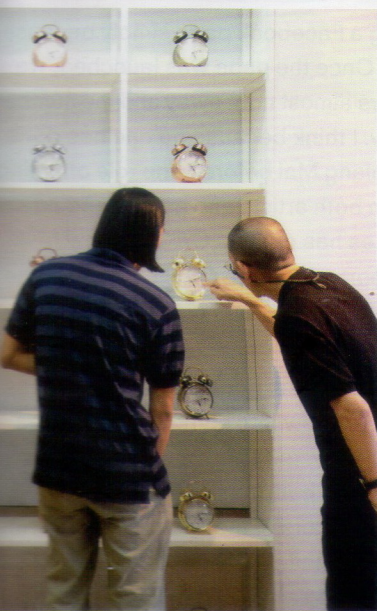
“It first began with a casual collaboration between artists living in the Nimmanhaemin neighborhood. We got together on a regular basis at a café here and there to talk about how we could make Chiang Mai's art scene better than it was. This city is known as an arts city but there isn't really that much to see,” Sutthirat Supaparinya, one of the founders of Chiang Mai Art Conversation (CAC) discussed the origin of this non-profit art organization of which the initial idea was to develop a large-scale event such as an arts festival before reducing the scale down to the essence and foundation of it all—archiving.

“We began by opening a Facebook page simply because it didn't cost anything. Once the page was launched, we had a group of followers almost right away and the number has continued to grow. I think because no one has done anything like this in Chiang Mai before.” The role of acting as a mediator between both artists and artists, and artists and potential audiences has caused CAC to grow fast. The first financial support granted to CAC came from the Embassy of the United States who wanted to introduce the country's cultural attachés to local communities in Chiang Mai. Supaparinya recalled the experience when she was pushing for the project to grow into something that was much larger than it was expected to be. From a small project with only a 10,000 THB budget, the event reached another level with the operators of the network of galleries in Chiang Mai being invited to take part in the discussion, which eventually led to the creation of the city's art map.

CAC WEBSITE IS THE TOOL THAT HELPS THE WORLD DISCOVER US, ESPECIALLY WHEN IT'S CHIANG MAI, BECAUSE THE CITY ISN'T EXACTLY BANGKOK, WHICH IS KIND OF THE DESTINATION THAT EVERYONE FEELS LIKE THEY HAVE TO VISIT

พื้นที่ไม่กว้างนักของ Asian Culture Station ใช้เป็นทั้งสถานที่จัดกิจกรรมเสวนา และพื้นที่จัดนิทรรศการศิลปะ

BELOW THE LIMITED SPACE INSIDE ASIAN CULTURE STATION IS UTILIZED AS AN EXHIBITION SPACE AND COMMON SPACE FOR SEMINAR EVENTS

multifunction ที่เดียว โดยนอกจากจะบรรจุแผนที่ที่สามารถอัปเดตข้อมูลพื้นที่ใหม่ๆ และอีเวนต์ต่างๆ ได้ตลอดเวลาแล้วยังมีแพลตฟอร์มเตรียมไว้ให้ศิลปินและนักเขียนได้มาพูดคุยแลกเปลี่ยนกันด้วย ซึ่งหลังจากใช้เวลาพัฒนาเว็บไซต์อยู่เป็นเวลานาน แผนที่ก็เสร็จในช่วงปี 2015 และมีโอกาสได้ใช้งานจริงทันทีในงาน Galleries' Night ที่สถานทูตฝรั่งเศสขึ้นมาจัดที่เชียงใหม่ในปี 2016

CAC มีสถานที่ทำการเป็นเรื่องเป็นราวครั้งแรกในปี 2016 เมื่อได้รับเลือกให้เป็นพาร์ทเนอร์กับ Japan Foundation ในโปรเจกต์ Asian Culture Station (ACS) หลังจากต้องนัดพบกันตามร้านกาแฟมานาน ACS ตั้งอยู่ที่นิมมานเหมินท์ ซอย 4 ในพื้นที่ขนาดไม่กว้างนักของศูนย์ถูกจัดมุมให้เป็นห้องสมุด ACS Library และใช้พื้นที่จัดกิจกรรมเสวนาเล็กๆ หรือนิทรรศการศิลปะที่ปีนี้พวกเขา เปิด open call ให้นักศึกษาศิลปะส่ง proposal เข้ามา คนที่ได้รับเลือกจะได้ร่วมงานกับคิวเรเตอร์และทดลองทำงานกับสเปซแบบอื่นที่ไม่ใช่พื้นที่กล่องสีขาวแบบห้องนิทรรศการ “มันเป็นการฝึกให้ศิลปินรุ่นใหม่ได้ทำงานจริง เขาจะรู้ว่าในฐานะศิลปินเขาควรโฟกัสตรงไหน ต้องมีค่าใช้จ่ายอะไรบ้าง” นอกเหนือจากการจัดนิทรรศการกับนักศึกษา สุทธิรัตน์ยังเล่าต่อไปว่าการได้รับทุนสนับสนุนจาก Japan Foundation ทำให้เธอจัดกิจกรรมได้ต่อเนื่องขึ้น จนปัจจุบันมีกิจกรรมถึง 3 ประเภทที่ถูกจัดขึ้นเป็นประจำนั่นคือ mini talk, exhibition, symposium หรือเทศกาลฉายหนัง

“เราเห็นคนที่เป็ professional ด้านต่างๆ ทอยมาเที่ยวเชียงใหม่กันทั้งปี แล้วด้วยเราก่อนข้างรู้จักคนเยอะ พอรู้ข่าวว่าใครจะมาเชียงใหม่เราก็ติดต่อไปเลย ถ้าเขาตกลงเราก็คิดหัวข้อให้เขาแล้วก็ทำแผนประชาสัมพันธ์โครงการ” สุทธิรัตน์บอกกับ art4d ว่าคนทำงานสาย creative มักจะเชื่อมต่อกันหมด และเธอก็ใช้ความเป็นเมืองท่องเที่ยวของเชียงใหม่ให้เป็นประโยชน์กับการจัดกิจกรรมเหล่านั้น ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้ก็คือความหลากหลายของเนื้อหากิจกรรมที่นอกเหนือไปจากศิลปะ มีอยู่ครั้งหนึ่ง ACS เคยเชิญสาววงค์ ยองห้วย ศิลปินเชื้อพระวงศ์รัฐฉาน ผู้เป็นหลานแท้ๆ ของเจ้าสัวแตก ประธานาธิบดีแห่งสหภาพพม่าคนแรกมาเสวนาเรื่องศิลปะ ซึ่งแน่นอนว่ามีผู้เข้าร่วมจากฝั่งของสาขาสังคมศาสตร์และรัฐศาสตร์หลายๆ คนทีเดียวที่เข้ามาฟังเสวนาครั้งนั้นด้วย ACS จึงไม่เชิงว่าเป็นพื้นที่ศิลปะเสียทีเดียว เพราะผู้เข้าร่วมกิจกรรมนั้นขึ้นอยู่กับเนื้อหาของกิจกรรมแต่ละครั้ง

“งานที่มีกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมหลากหลายที่สุดคงจะเป็น Nimman Film Festival ปี 2017 ที่เราใช้หอศิลป์ มข. เป็นที่จัด หนึ่งในที่เอามาฉายมีตั้งแต่ documentary, feature film, short film และภาพยนตร์เชิงทดลองหลากหลายสัญชาติในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับประเทศญี่ปุ่น” เทศกาลภาพยนตร์เป็นกิจกรรมเดียวที่เก็บค่าใช้จ่ายจากผู้เข้าร่วม นอกจากกิจกรรมที่กล่าวถึงข้างต้นในทุกๆ ปี ACS จะจัดงาน symposium โดยในแต่ละปีก็จะมีหัวข้อที่แตกต่างกัน สำหรับคนที่ติดตามข่าวสารในวงการศิลปะคงจะรู้ว่า ACS เพิ่งจัด symposium ในหัวข้อ International Art Biennales/Triennales in Southeast Asia Context ไป โดยเชิญคิวเรเตอร์จากเทศกาลศิลปะอื่นๆ เช่น Fram Kitagawa ผู้อำนวยการใหญ่ของ Echigo-Tsumari Art Triennale, Zoe Butt ภัณฑารักษ์ของ Sharjah Biennial 14, Alia Swastika ภัณฑารักษ์ของ 2011 Biennale Jogja XI / Equator #1 และ ดร. กฤติยา กาวิวงศ์ หนึ่งในภัณฑารักษ์ของรายการ Gwangju Biennale 2018 มาพูดคุยกันถึง biennale และ triennale อื่นๆ ที่ถูกจัดขึ้นในภูมิภาค ในโอกาสที่ประเทศ

Securing a budget seems to be a big issue that every artist has to face, particularly when it comes to the aspect of an arts education. “What we did was to raise funds to create an art map website. The donations came in the form of artworks from six reputable artists, namely Araya Rasdjarmrearnsook, Kosit Juntaratip, Apichatpong Weerasethakul, Rirkrit Tiravanija, Kamin Lertchaiprasert and Mit Jai Inn. CAC then contacted collectors who might be potentially interested in the works until we were able to put together enough money for the website.” The website they have in mind is quite multifunctional. Not only will it be able to feature the art map with constant updates of new spaces and events, but also provided is a platform for artists and writers to take part in the discussion. After a considerable period of development, the map was completed in 2015 and put into use almost immediately with the Galleries' Night event hosted by the Embassy of France in Chiang Mai in 2016.

CAC's official office was established in 2016 when it was chosen to partner with the Japan Foundation for the Asian Culture Station (ACS) project. After countless meetings in local cafés, ACS finally found its space on Nimmanhaemin Soi 4, located on a not-so-large plot of land with a corner being designed into an ACS Library that is also used to host small talk sessions and art exhibitions. This year, they set up an open call for art students to submit their proposals and the selected artists will be working with curators including experimenting with unorthodox types of spaces that are not the conventional white spaces of galleries. “It is a training that allows for young artists to actually work and learn by themselves about their focus as an artist, and what are the costs that they are going to have to deal with.” In addition to organizing exhibitions with students, Supaparinya also talked about how the funds given by the Japan Foundation have allowed them to maintain the consistency of the activities. The three activities that they are able to organize on a daily basis are mini-talks, exhibitions, and symposiums or film screenings.

“We see people who are professionals from so many different disciplines and they visit Chiang Mai throughout the year. Luckily, with the connections that we have, when we hear about who is coming to Chiang Mai, we can contact them right away and if they agree, we give them a topic to work with and then we start working on the PR of the project.” Supaparinya further commented to art4d that people who work in the creative community are usually connected. Chiang Mai's reputation as a famous tourism town is used to benefit the activities they hold. The result is a diversity of contents that sometimes even goes beyond the realm of art. ACS once invited Sawangwongse Yawngwhe, a Burmese artist who is the nephew of Sao Shwe Thaik, the first president of the Union of Burma to discuss art. The crowd at the talk that day was a mixture of academics

บน
บรรยายภาควิชา Nimman
Film Festival ปี 2017

ABOVE
THE NIMMAN FILM
FESTIVAL 2017

ล่าง
Non-capital Cities as
a Cultural Movement ที่
CAC เชิญองค์กรด้านศิลปะ-
วัฒนธรรมที่ base อยู่ใน
เมืองรองของแต่ละประเทศ
ในภูมิภาคนี้มาร่วมพูดคุย
แลกเปลี่ยนประสบการณ์
การทำงาน และปัญหาที่พบ
ร่วมกัน

BELOW
NON-CAPITAL CITIES AS
A CULTURAL MOVEMENT,
WHERE CAC INVITED
CULTURAL ORGANIZATIONS
BASED IN NON-CAPITAL
CITIES IN THE REGION TO
SHARE THEIR WORKING
EXPERIENCES WITH ONE
ANOTHER

ไทยของเรา กำลังจะมีเทศกาลศิลปะประเภทที่ว่านี้จัดขึ้นพร้อมกันถึง
3-4 รายการในช่วงปลายปีนี้ (และได้ข่าวมาว่าในเชียงใหม่ก็กำลังจะจัด
Painnale ช่วงเดือนตุลาคมถึงพฤศจิกายนนี้ด้วย)

“สิ่งที่เรากำลังพยายามทำคือการสร้างเครือข่ายระหว่างองค์กรให้เกิด
การแชร์ความรู้ระหว่างกัน” สุทธิรัตน์กล่าวว่าเป้าหมายสำคัญของพวกเขา
คือการเป็นสะพานเชื่อมระหว่างศิลปินไทยและวงการศิลปะนานาชาติ
เพื่อให้นานาชาติได้เห็นการเคลื่อนไหวของศิลปินไทย และให้ศิลปินไทย
ตามการเคลื่อนไหวของสากลได้ทัน นอกจากการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
อีกสิ่งหนึ่งที่สุทธิรัตน์มองว่าเป็นฐานสำคัญของการทำงานคือ
เว็บไซต์ของ CAC ที่มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ “มันเป็นเครื่องมือ
ที่ทำให้คนจากโลกภายนอกหาเราเจอ โดยเฉพาะเมื่อเราอยู่เชียงใหม่ที่
ไม่ได้เป็นจุดหมายหลักที่ใครๆ ก็ต้องไปอย่างกรุงเทพฯ” เราคิดว่านี่
เป็นโอกาสที่ดีเดียวสำหรับศิลปินในเชียงใหม่ที่สามารถเดินทางไปร่วม
กิจกรรมเหล่านี้ได้อย่างง่ายดาย (ถ้าเป็นกรุงเทพฯ คงใช้คำว่า “ง่ายดาย”
ไม่ได้แน่ๆ) ตอนนี้ CAC เปิดทำการมาได้ 5 ปีแล้ว ทุกๆ อย่างดูเข้าที่
เข้าทางเรียบร้อย ต้องรอดูกันต่อกับกิจกรรมต่อไปของพวกเขาคือจะเป็น
อย่างไร เมื่อ CAC และ ACS กำลังขยายขอบเขตคอนเทนต์ของกิจกรรม
ให้ขยายออกไปยังพื้นที่อื่นนอกภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในเร็ววัน นี้

from the social sciences and political sciences. The event
illustrated how ACS is no longer just an art space or a
platform because it's the content that actually determines
the potential audience and contributors.

“So far, the most diverse crowd we have had was for the 2017
Nimman Film Festival where we used the space of Chiang
Mai University's Art Center as the venue. We screened films
from many different genres including documentaries, feature
films, short films and experimental films by filmmakers from
Japan and Southeast Asian countries.” The film festival was
the only event that charged viewers an entrance fee. Apart
from the aforementioned activities, every year, ACS hosts
a symposium under a different topic. People who have been
following the news and updates in Thailand's art community
would know that ACS recently held a symposium with the
topic International Art Biennales/ Triennales in a Southeast
Asian Context with speakers who were curators of art fes-
tivals such as Fram Kitagawa, the Chief Director of Echigo-
Tsumari Art Triennale, Zoe Butt, the curator of Sharjah
Biennial 14, Alia Swastika, curator of 2011 Biennale Jogja XI /
Equator #1 and Dr. Gridthiya Gaweewong, one of the curators
of Gwangju Biennale 2018. At the symposiums, these
curators shared their experiences and viewpoints on the
biennales and triennales taking place within the region in
a time when Thailand is set to host 3-4 art festivals of such
nature during the latter part of 2018 (Chiang Mai is going
to host the Painnale this coming October and November).

“What we are trying to do is create a network of organiza-
tions for knowledge to be shared,” Supaparinya described
stating that their main objective is to be a bridge that con-
nects Thai artists to the international art community and to
allow for the international art scene to recognize the move-
ments of Thai artists and for Thai artists to be informed and
aware of the international movements. Apart from the conti-
nually held activities, CAC's bilingual website is also a sig-
nificant tool that Supaparinya considers as the major foun-
dation of their operations. “It's the tool that helps the world
discover us, especially when it's Chiang Mai, because the
city isn't exactly Bangkok, which is kind of the destination
that everyone feels like they have to visit.” The website offers
local artists great opportunities to not only be informed but
also easily take part in these activities (compared to Bangkok
where the word 'easy' may not apply). With CAC now enter-
ing its fifth year of operations, everything seems to be falling
into place while their future activities are something that
remains to be seen as CAC and ACS are now planning to
expand the boundaries of their content and the activities
they are hosting to other areas outside of the Southeast
Asian region very soon.

cac-art.info